

Stanislav Komárek

Mé polopouště (kompletní básnické dílo)

Lubor Kasal 2006, 112 s.

Stanislav Komárek psal básně asi dvacet let, pak s tím přestal, neboť „pramen vyschl“. V průběhu času je vydal ve třech útlých sbírkách, Kartografie (1986), Kaligrafie (1994) a Holografie (1998), a nyní je, spolu s těmi, co zatím nevyšly, shromáždil do jednoho svazku. Komárek potvrzuje svou pověst mistra předmluv, když v té ke své knize shrnuje problém poezie a její kritiky: „a proto je literární kritika magií nejčernější a o poezii není diskusí, a když, tak jedině sekeromlatem či jeho novodobějšími analogy“. Samotné básně se vyznačují slovní virtuozitou a bohatou obrazností, čerpanou především z cest – po Zemi, knihách i lidech. Před čtenářem vyvstává pocit, vzpomínka, představa. Kdo ví, může-li za to (až pozdní) ovlivnění Čínou nebo tradiční autorův nadhled nad ději a věcmi tohoto i jiných světů. Jako by básně tvořily protiklad k některým autorovým cestopisným esejům, kdy si dovoluji nejen vyprávět či popisovat, ale své myšlenky nechává volně plynout. Klid a rozumnost, které z básní číší, jsou tak osvěžujícím zjevem v převažující soudobé produkci. Vrcholným číslem je závěrečný oddíl slovních hříček „z folkloristicko-sběratelské činnosti“, kde tvůrce dává zcela volný průchod svým slovním a jazykovým vášním. Pokud pramen skutečně „vyschl“, můžeme říci, že Stanislav Komárek BYL básníkem nenápadným, ale talentovaným, sympatickým a působivým.

Vojtěch Varyš
A2 44/07